

Jazz In Barcelona

Frank Boeijen

Ze draait zich om
In deze vreemde stad
Men praat anders hier
Er klinkt jazz
Uit een kelderbar

En in de kathedraal
Waar het stil was
Gaf ze me een kus
Voor een bloedende man
Die hing daar

En later op het strand
Van Barcelona
Ben ik door de knieën gegaan
En heb met zout in mijn ogen
En dronken van geluk
De liefde heilig verklaard

En ja zo'n eindeloze nacht
Waar in je praat en lacht
En misschien nog wel veel meer

En ja zo'n zomeravond
Waarop alles samenkomt
En het leven licht
En de moeite waard lijkt

En ja van die zeldzame momenten
Waarop je soms maanden wacht
En die deel uitmaken van de oneindigheid
En het denken en het peinzen stopt
En geluk van hier tot in de eeuwigheid

En toen liepen we in de storm
Langs dat oude kasteel
En alles leek even onbetekenend
Als elke regendruppel die op straat viel

Maar je wist hoeveel ik om je gaf
En hoe ver en hoe diep het zou gaan

En toen viel je in slaap
Als een reiziger op zijn eindbestemming
Maar niet zonder te vertellen
Dat je dat niet wilde
En dat je zo anders was

Niets blijft meer heel
Als van binnen alles breekt
Als ik afscheid neem
Van jouw armen